

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 024348 19 Кж 3
Дана: 08.10.2019. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптужених С.Б., Н.К. и А.И., због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 1. и 2. и др. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби окружног јавног тужиоца у Бањој Луци, изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 024348 19 Кв 4 од 16.9.2019. године, у сједници вијећа одржаниј дана 08.10.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Дјелимичним уважавањем жалбе окружног јавног тужиоца у Бањој Луци, преиначава се рјешење Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 024348 19 Кв 4 од 16.9.2019. године, те се

Према оптуженом С.Б., звани „С.“, син М. и Ј., рођене Б., рођеном ... године у Н.С., РС, С., држављанин РС, писмен, са завршеном средњом угоститељском школом, по занимању угоститељ, разведен, без дјецe, осуђиван, налазио се у притвору од 05.6.2019. до 03.9.2019. године,

ОДРЕЂУЈЕ СЕ ПРИТВОР

по основу одредбе члана 197. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске и по овом рјешењу може трајати до изрицања првостепене пресуде, а најдуже 2 (двје) године од дана и часа лишења слободе оптуженог, са обавезом контроле оправданости притвора по истеку свака два мјесеца, од дана доношења посљедњег рјешења о притвору.

Образложење

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 024348 19 Кв 4 од 16.9.2019. године, одбијен је, као неоснован, приједлог за продужење притвора оптуженом С.Б., по основу одредби члана 197. став 1. тачке а) и в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), а након потврђивања оптужнице Окружног јавног тужилаштва Бања Лука, број Т13 0 КТ 0048501 19 од 29.8.2019. године, којом се оптужени С.Б., заједно са оптуженима Н.К. и А.И., терети због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 1. и 2. Кривичног

законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), а оптужени Н.К. и А.И. у стицају са кривичним дјелом омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС.

Против наведеног рјешења је жалбу, благовремено, изјавио окружни јавни тужилац у Бањој Луци, због битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или рјешење преиначи и притвор против оптуженог С.Б., продужи.

Испитујући побијано рјешење у дијелу који се побија жалбом, те по службеној дужности у смислу одредбе члана 320. у вези са чланом 338. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Нису основани аргументи из жалбе, изнесени у прилог тврдњи да су, у побијаном рјешењу, изостали разлози о одлучним чињеницама и тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС. Наиме за све одлучне чињенице су дати разлози у побијаном рјешењу, па и они који се односе на питање постојања притворских разлога из одредбе члана 197. став 1. тачке а) и в) ЗКП РС, по којима је тужилац предложио продужење притвора након потврђивања оптужнице. Правилност и ваљаност тако датих разлога, овај суд је испитао у оквиру жалбеног основа погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања.

У погледу постојања притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС, правилно се у побијаном рјешењу цијени чињеница да је оптужени држављанин РС, те правилно образлаже да та чињеница, сама за себе, те у повезаности са новим доказима, које је одбрана приложила на рочишту за изјашњење по приједлогу за продужење притвора након потврђивања оптужнице, не представља околност која указује на опасност од бјекства и тиме постојања наведеног притворског разлога. Наиме, правилно се образлаже да је, супротно аргументима из приједлога за продужење притвора по основу одредбе члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС, одбрана пружила овјерену копију рјешења МУП РС, ЦЈБ Б.Л. број 08-04/3-207/1-90/09 од 06.11.2009. године, којим потврђује да оптужени има непрекидни боравак у Б.Л. од 15.6.1992. године, а овјерена изјава мајке оптуженог, Љ.В. од 02.9.2019. године, да живе у заједничком домаћинству у Б.Л., још од времена редовног школовања оптуженог, а сада да је радно ангажован јер јој помаже у обављању регистроване угоститељске дјелатности.

Наведене нове чињенице и околности, неспорно утврђене на рочишту за изјашњење по приједлогу за продужење притвора након потврђивања оптужнице, правилно је цијенио првостепени суд и у побијаном рјешењу дао ваљане разлоге за закључак да, у конкретним случају, нема мјеста даљој примјена мјере притвора по основу одредбе члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Слиједом наведеног, без основа су аргументи из жалбе, којом се оспорава правилност и ваљаност разлога датих у побијаном рјешењу, у односу на притворски разлог из одредбе члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Насупрот наведеном, када је у питању посебан притворски разлог из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, овај суд налази да и даље постоје нарочите околности које оправдавају бојазан од понављања дјела.

Те нарочите околности, утврђене ранијим рјешењима о одређивању и продужењу притвора, у неизмјењеном облику и даље постоје, а огледају се у временском континуитету у извршењу дјела за које се оптужени терети потврђеном оптужницом (од почетка 2018. до 03.06.2019. године), да је предузетим радњама показао упорност у вршењу дјела, да је овисник од опојних дрога, да је незапослен, а посебно чињеници вишеструке осуђиваности оптуженог, због различитих кривичних дјела (тешка крађа, прикривање), и то пресудама Основног суда у Бањој Луци број К-51/2003 од 22.02.2005. године (казна затвора 2 године и 6 мјесеци), број 71 0 К 066795 10 К од 04.11.2013. године (казна затвора у трајању од 1 године и 9 мјесеци) и број 71 0 К 043430 08 К од 13.12.2014. године (новчана казна), те према властитој изјави коју је дао на записник пред тужиоцем у присуству браниоца од 04.6.2019. године и због кривичног дјела разбојништва и тешке крађе (казне издржао).

Имајући у виду све наведено, и то бројност осуда за различита кривична дјела, да се ради о дјелима против имовине (мотивисана прибављањем противправне имовинске користи), да је оптужени овисник о опојним дрогама и нема редовна примања, да изречене казне оптуженом (са посљедњом осудом 2014. године), нису постигле сврху кажњавања у виду специјалне превенције, како се то основано наглашава у жалби, овај суд налази да се постојање нарочитих околности које указују на опасност од понављања дјела и тиме притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, који је егзистирао од времена одређивања притвора и продужења, није измијенило и да такве околности и даље постоје.

Из наведених разлога, овај суд је дјелимично уважио жалбу тужиоца и преиначио побијано рјешење, те притвор оптуженом одредио на основу одредбе члана 202. став 1. у вези са чланом 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Како се оптужени, потврђеном оптужницом, терети за извршење кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 1. и 2. КЗ РС, за које је прописана казна затвора од пет до петнаест година, то је дужина трајања притвора по овом рјешењу, одређена у складу са одредбом члана 202. став 2. тачка в) ЗКП РС.

Надаље, овај суд налази, да се мјера притвора не може замјенити блажом мјером, поготово када се има у виду да је притвор оптуженом одређен због постојања нарочитих околности које оправдавају бојазан да ће оптужени боравком на слободи поновити кривично дјело, који основ не би могао бити замјењен адекватном мјером забране.

На основу наведеног и примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић